

Halloween yön kauhut

Lokakuun kolmaskymmenesensimmäinen,
yö noitien ja vampyyreiden.
Zombit heräävät haudoistaan,
sielut kuolleiden elävät taas.
Hautausmaan lyhdyt vuorotellen sammuu,
tuuli ulvoo,
lehmät ammuu.
Lapset roihuihin vettä ruiskii,
piiloissaan he hiljaa kuiskii.
Käsi hautausmaanporttia raottaa,
hirviöt vapauteen astua saa.
Huuto ja kirkuna,
ihmisten vaikerrus,
susien ulvonta,
varisten rääkynä.
Kylmäksi jäätyvät,
raadoiksi päätyvät,
läheisiään surevat,
vuoroaan odottavat.
Kaikille riittää,
pelkoa niittää,
joukko kummajaisten,
jo kerran kuolleiden.
Mustat kissat juoksee ali tikkaiden,
riitä ei rahat edes rikkaiden,
he jopa sielun riistää haluaa,
kaiken läpi kaluaa.
Enää ei roviot ihmisten auta,
auki käännetty on jokainen hauta.
Kun vihdoin aamu halloweenin koittaa,
selväksi käy, että hirviöt voittaa.

-Olivia
Yläkouluikäiset